

3) ті, що будуть впроваджені в рамках інжинірингу (значення підсумкової оцінки — 6—7 балів, при високому рівні узгодженості думок експертів);

4) ті, що не потребують змін (значення підсумкової оцінки — 1—бали, а при низькій узгодженості експертів — 3—4 бали).

Таким чином, розроблена методика дозволяє проаналізувати напрями управлінської діяльності підприємства, визначити необхідність їх інжинірингу, удосконалення або реінжинірингу, встановити пріоритетність та послідовність розробки і актуалізації бізнес-процесів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Елиферов В. Г., Репин В. В. Бизнес-процессы: Регламентация и управление: Учебник. — М.: ИНФРА-М, 2004. — 319 с.
2. Ларионов А. И. Экономико-математические методы в планировании. — 2-е изд., перераб. и доп. — М.: Высш. шк., 1991. — 240 с.
3. Математико-статистические методы экспертных оценок. — 2-е изд., перераб. и доп. — М.: Статистика, 1990. — 263 с.

Н. В. Ревуцька, асистент,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана.

ВПЛИВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НА РИНКОВУ ВАРТІСТЬ КОМПАНІЇ

У статті узагальнено основні підходи до економічного трактування інтелектуального капіталу. Визначено місце і роль інтелектуального капіталу в системі управління ринковою вартістю бізнесу.

The basic approaches to economic interpretation of intellectual capital are generalized in this article. The role of intellectual capital in the system of Value-Based Management.

Інноваційний характер розвитку бізнесу, швидкі темпи модернізації технологій, поява нових методів організації виробництва та управління, зростання впливу нецінової конкуренції та інші чинники висувують на перший план інтелект, здібності, досвід і кваліфікацію персоналу, а також накопичені корпоративні знання як основу формування ключових компетенцій і конкурентних переваг компанії. Розвиток сучасних інформаційних і комунікативних технологій зумовили зміщення акцентів із

матеріальних (осяжних) до нематеріальних (неосяжних) ресурсів у процесі формування ефективних моделей бізнесу. Щоб забезпечити тривале та успішне функціонування у гіперконкурентному середовищі, підприємства повинні здійснювати постійний пошук нових шляхів створення споживчої вартості продукту, що відповідатиме пріоритетам клієнтів. Потенціал створення цієї вартості в різних сферах бізнесу в сучасному світі залежить, зокрема, від спроможності підприємства створювати та ефективно використовувати інтелектуальний капітал. Його унікальний характер повинен забезпечити компанії в довгостроковій перспективі міцні позиції на динамічних ринках.

Дослідження сутності інтелектуального капіталу, а також підходів до його трактування різними науковцями дозволили зробити висновок, що це поняття використовується для визначення всієї сукупності інформаційних ресурсів, знань і нематеріальних активів, які створюються та використовуються компанією у внутрішньому та зовнішньому середовищі функціонування.

Інтелектуальний капітал є чинником формування реальної ринкової вартості компанії, що не завжди ідентифікується відносинами власності та бухгалтерською оцінкою активів підприємства. З цієї точки зору зростає вагомість інтелектуального капіталу в контексті системи управління компанією, націленого на створення вартості (VBM) (рис. 1).

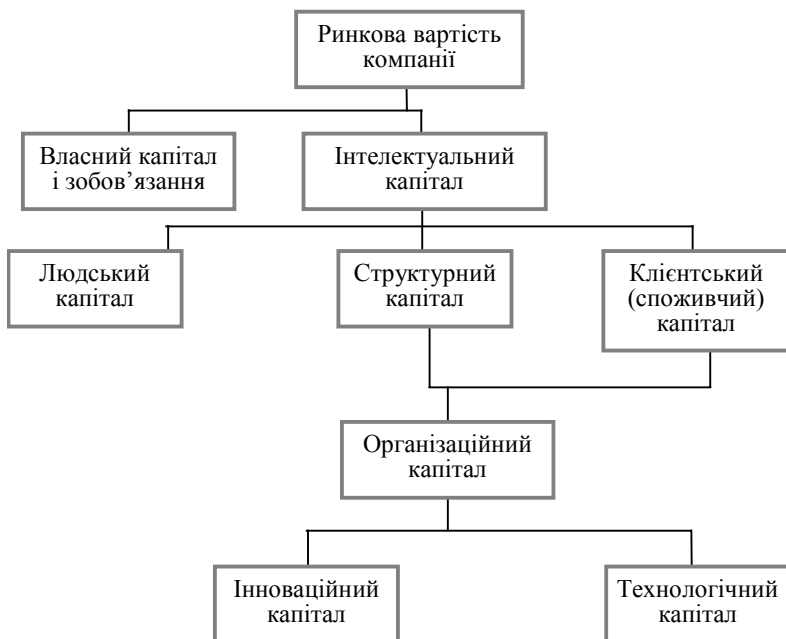

Рис. 1. Інтелектуальний капітал як ключовий чинник формування ринкової вартості компанії

Важливою складовою інтелектуального капіталу та його носієм є персонал підприємства, що втілюється у характеристиках людського капіталу. Однак, людський капітал відноситься до нестійких економічних ресурсів, тому виникає постійна потреба у накопиченні компетенцій, досвіду, навичок і знань на більш стабільній основі як корпоративних знань компанії. Формування структурного та клієнтського капіталу пов'язане як із внутрішніми, так і зовнішніми чинниками господарського середовища.

Слід зауважити, що окремі елементи інтелектуального капіталу можуть мати конкретну оцінку та бути відображеними у складі активів підприємства (наприклад, нематеріальні активи). Вартісна оцінка інших елементів в активах відсутня або проявляється опосередковано (рис. 2).

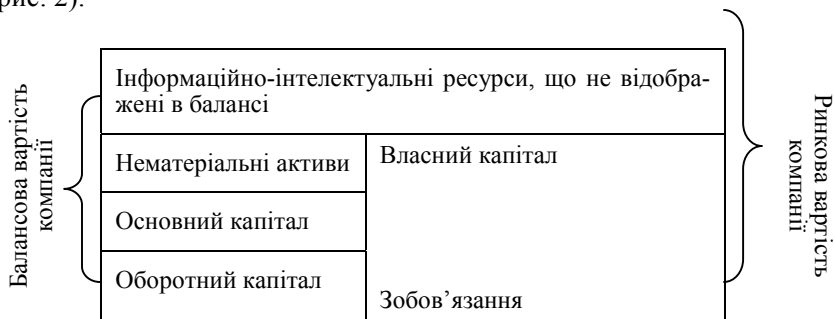

Рис. 2. Інтелектуальний капітал в структурі активів підприємства

Враховуючи все вище зазначене можна зробити висновок, що сьогодні рівень конкурентоспроможності підприємства та ступінь його довгострокової адаптації в господарському середовищі значною мірою обумовлюється наявністю неосяжних факторів інформаційно-інтелектуального характеру, що забезпечують йому стійкі конкурентні переваги та унікальну бізнес-модель, вартісною оцінкою якої є створена ринкова вартість.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аниконов Н. Б., Бабков А. Г. Инновации в системе экономического развития // Инновации. — 2004. — № 5 (72). — С. 20—22.
2. Ольве Н. Г., Рой Ж., Веттер М. Оценка эффективности деятельности компании. Практическое руководство по использованию сбалансированной системы показателей: Пер. с. англ.. — М.: Издательский дом «Вильямс», 2004. — 304 с.
3. Росс И. Интеллектуальный капитал. Вы можете управлять тем, что можете измерить // Маркетинг. — 1998. — № 3.